

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lucae Pinelli Societatis Jesu Theologi, De
Perfectione Religiosa, Et Obligatione, Qvam Qvisqve
Religiosus ad eam consequendam habet. Libri Quatvor**

Pinelli, Luca

Mogvntiae, 1604

II. De vtilitate, quam vota conciliant religiosis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46699)

des, facile victores euadunt Verùm ij religioſi, qui hoc armorum genere non vtuntur, turpiter ſapè vincuntur. Non fiat miles, qui arma capere non vult, non vadat ad prælium, qui pugnare non vult.

A G B dic nunc fili, quid mereantur ij religioſi, qui parui faciunt tam ſanctam, tamque ſalutarem obligationem, & quid illi, qui eam non ſeruant, cum poſſint, & debeant obſeruare? Quæ pœna eos manet, qui eam non modo violant, ſed etiam aſpernantur? O quam ſtrictam reddituri ſunt rationem non ſolùm ſuarum transgreſſionum, verùm & alienarum, hoc eſt, eorum qui peruerſo exemplo ipſorum inducti fuerunt, vt votorum fœdera ſemel cum DEO pacta, violarent. Nec enim promiſſio per vota hominibus facta eſt, ſed diuinæ maiestati. non facta eſt inuitus, ſed ſponte & voluntariè. Nec obligatio illius eſt, de re exigua & temporali, ſed de re magna ac ſpirituali, de ſalute, inquam, animæ æterna. Qui parui facit, quæ Deo ſemel promiſit, viciffim parui fiet à Deo.

De Vtilitate quam vota conciliant religioſis.

CAPVT II.

Domini

DOMINE tantoperè grauata est natura nostra miseriarum suarum pondere, vt haud sciam, an admodum fructuosum sit & salutare obstringere se Votis; neq; enim aliud esse hoc videtur, quam pondus addere ponderi, vndè non parum metuendum ne illa tandem, vt est imbecilla, sub onere concidat. Deinde tot obligationes vel vincula præceptorum, partim à te, partim ab Ecclesia tua nobis iniecta sunt, vt non facilè possimus iis facere satis, itaque non videtur vt nouis votorum vinculis nos irretiamus. Nec utilitas tanta à te in nos redundare videtur votorum beneficio, quin maius se offerat periculum præuaricandi. Addo deindè Domine, tibi gratiora esse libera & voluntaria pietatis officia, quàm coacta. Quisquis autem votum ediderit compellitur stare promissis & idcirco non video quanta sit Votorum utilitas.

FALLERIS fili, Vota enim onera sunt, quæ non grauant, sed potiùs alleviant, ipsamque naturam iuuant ad præstantiora quæque opera exercenda. Et alæ auium onus quoddam habent, & tamen eas iuuant, vt in sublime ferantur, imò citra illas attollere se in altum non possunt. Adhæc experientia

rientia demonstrat, religiosos esse eos, qui diuinis mandatis promptissimè exactissimèque obsequuntur; vnde apparet Votorum beneficio nos iuari ad præcepta DEI & Ecclesiæ perfectiùs obseruanda.

TOTO quoque celo erras, si censeas ex votis vtilitatem aliquam in me deriuari, non est ita. non mihi feritur hîc neque meretur. promissiones hominibus factæ, cedunt in vtilitatem eorum quibus fiunt, ac Votorum quæ Deo fiunt meritum cedit in vtilitatem vouentis. Imò honor & gloria, quæ ex votis in me, cultumque diuinum resultant, cedit quoque in bonum vouentium. Ea enim copiosè remunerò, sicut mala opera, quæ pietatem cultumque diuinum dehonestant, seuerè castigo.

QVOD deindè dicis votis eripi omnem libertatem, vt necessariò omnia religiosi agant, ac proindè nullum habeant operum suorum meritum, falleris. Nam duplex est necessitas. altera profecta à natura, & hæc tollit omnem libertatem, meritum, & omnium bonorum operum laudem, cuiusmodi est descensus lapidis in terrâ. Altera profecta est à volûtate, vel à promissioe
volun-

Voluntariè facta, & hæc non solum non eripit meritum boni operis, sed plurimum adauget, eò quod tam opus, quam promissio sit voluntaria & libera. Atque hæc est necessitas tantopere laudata à beatis in cælo, quia eos ad præstantiora & perfectiora opera exercenda impulit. Felix necessitas, quæ ad meliora compellit.

DEINDE scire te oportet fili, tristitiam & difficultatem, quam nonnunquam in promissione Voti exequenda sentimus, non tollere, nec imminuere in religiosis meritum, sed potius augere: nam in adimplendo voto, non solum fit opus bonum, sed etiã tristitia illa & difficultas vincitur, quod certè non est parui meriti. Quanquam explere opus bonum voto promissum, etiam si nulla interueniat difficultas, magis meritorium sit, quàm idem explere nullo antegresso voto, nam vt paulò post dicam, ipsum votum est alicuius meriti, quo merito destituitur, qui præstat opus bonum, quod ante se facturum nullo voto promisit.

IAM & aliæ sunt utilitates, quas vota afferunt religiosis. Primò enim indubitarum est, arborem, quò altius radices humi fixerit, hoc meliores producere fructus: sic voluntas humana, quò plus firmata fuerit in bono

bono hoc præstantiora opera producit. Inter effectus autem Votorum vnus est, quod voluntatem in bono opere reddant firmiorem. Nemo ignorat, quàm voluntas humana varia sit & mutabilis. nunc vult, nunc non vult, quod hodiè placet, cras displicet. Nec dubium melius fore, si voluntas in bono complectendo firma esset & stabilis. Hoc autem, vt stabilis sit & inuariabilis beneficio Votorum efficitur. Nam simulatq; aliquis votum ediderit, præstare debet: & citra peccatum pedem referre non potest. Quod autem referre non possit, vtile est & salutare, atque ex Voti natura profectum. Atque hinc sequitur opus bonum ex voluntate, in bono firmata ortum, esse præstantius aliis bonis operibus, & amplioris præmij meritorium: haud secus, quàm opus prauum & noxium à voluntate peruersa & obstinata profectum, detestabilius est cæteris malis operibus, & grauioris pœnæ meritorium. Vis phreneticum nihil mali committere? quamprimùm eum vinculis astringe.

ALTERA utilitas superiore non inferior est hæc. Omnes homines haud grauatim confitentur, vtilissimum homini esse, si Domino vniuersitatis huius sit intimè coniunctus, & deuinctus. At votis id efficitur, dum

H

enim

enim homo per vota se mihi alligat, ego vicissim alligor & coniungor ipsi. Itaque si religiosi his sacris vinculis se alligant mihi, & fiunt mei, quomodo fieri potest, ut ego non me quoque tradam ipsis? ut non præstent eis auxilium, non defendam, non conseruem, tanquam rem mihi carissimam? Non esse sem, qui sum, si creatura me liberalitate superaret. Quare conuenit, & quoniam me fontem gratiæ sibi arctissimè deuinxerunt, ego etiam assiduè illis communicem gratiæ meæ beneficium, donaq; cælestia: tantamque eorum curam geram, ne à demone alia creatura illis damnum aliquod inferri possit. Hoc uiuit religiosus securior, quò Dominus cui coniunctus est, est potentior.

ACCEDIT & alia utilitas, quod bona opera omnia ex voto facta, plus apud Deum promereantur, quàm quæ ex voto non sunt facta. Qui amore mei seruat castitatem, bene facit & meretur: sed qui amore mei votum castitatis facit & seruat, melius facit, & plus meretur. Siquidem prior unam tantum exercet virtutem, nempe continentiam: posterior verò binas, continentiam & religionem, quæ omnium virtutum moralium est præstantissima. Præterea, promittere opus bonum, res bona est. Præstare autem
pro-

promissum etiam bonū est, & ideo propter
vtrumq; homo laude & gratiarum actione
dignus censetur. Carior ergo tibi sit, qui ti-
bi plus boni spiritualis confert.

Cum ergo tot bona ex Votis in nos re-
dundent, ut Voluntatis firmitas, coniunctio
cum Deo, operum meritum, optarim nunc
intelligere, cur nonnulli, cum maximè letari
deberent, doleant se votis illis obstrictos?
quā causam lamentandi habeant? Nam
si sacra hæc vincula magno aliquo com-
modo eos priuarent, mœrendi causam ha-
berent, sed nullo priuant. Immo quemad-
modum vitis alligata arbori, vel palo, ac
proinde iniuriæ ventorum minus exposita,
uberiorem melioremque profert fructum,
quā si soluta sit, sic religiosi horum vincu-
lorum beneficio firmiores sunt, & à tenta-
tionibus liberiores, maioremq; proferunt
bonorum operum fructum, cur ergo sinant
animū mœrore deiici? Necessè est, ut malū
ei placeat, qui de bono contristatur, vel cō-
queritur. Quando bonus cibus est alicui
noxius, signū est stomachum prauis humo-
ribus infectum; quare antidoto aliquo ex-
purgandus erit, si velit euadere periculū vi-
tæ: sic si emissio votorum, quæ bona est &
sancta, alicui religioso sit molesta, signū est,

H a

men-

mentem eius praua aliqua dispositione infectam, quæ à medico spirituali tollenda est, vt vitæ spiritualis periculum euadatur.

Quam grata & accepta sint Deo tria religiosorum vota.

CAPVT III

FILI, quomodo non possunt non esse mihi grata & iucunda religiosorum vota, cum illa edantur in meum honorem & gloriam? qua ratione mihi cara non sint, cum sint media ad consequendam perfectionem, quam tantoperè ab iis exposco, efficacia? O quantum terrenus aliquis Dominus gloriaretur, si famuli sui aliquam ex huiusmodi promissionibus sibi facerent, sine dubio totus exultaret, etiam si certò non constaret, an seriò & ex corde, an ex amore Domini sui, an proprij commodi causa id fecissent. Et ego, cum certissimè sciam religiosos ex toto pectore vota illa edere, & amore mei tantùm obstringere se ad præstanda bona opera & sancta, non exultabo? non declarabo, quantoperè mihi placeant?

TRIA siquidem mihi in votis maiorem in modum placent. Primùm deuotio, qua vota fiunt. Secundò diligentia, qua obser-